

[Finansministeren.]

lette Situationen i mange Lande, ogsaa i Danmark.

Og det kunde man jo godt kalde en Inflation. For Resten har man i den senere Tid valgt et andet Navn for dette, og det er i og for sig ganske nyttigt at faa et Navn for noget, som ikke er det samme, som det man tidligere kaldte Inflation. Man er begyndt at kalde det Reflation. Jeg tror nok, man fra først af egentlig hermed tænkte sig en Standsning af Deflationen, men nu begynder man at anvende dette Ord som Udtryk for en Prisstigning paa hele Verdensmarkedet. Naar man ikke anvender Ordet Inflation, er det, fordi, siger man, en Tilbagevenden til Prisiniveauet af 1929 ikke kan siges at være en Inflation, prismæssigt set, det er kun en Tilbagevenden til det, man den Gang havde.

Om der er Udsigt til en saadan Reflation, til en Prisstigning, er det vanskeligt at udtale sig om. Der er jo mange, der mener det, og jeg tror, der er endnu flere, der ønsker det. Jeg er i hvert Fald ikke i Tvivl om, at det vilde lette den økonomiske Situation meget, om der kom en saadan international Prisstigning. Men jeg betoner udtrykkeligt, at jeg tror, det vilde være meget uheldigt, om vi ved kunstige Midler fik den til at begynde her i Danmark.

Den Fare, der efter min Mening vilde ligge i Kravet om Inflation gennem en Sænkning af Kronens Værdi, er netop dette, at det var os, der skabte en Prisstigning her, som ikke svarede til en Prisstigning paa Verdensmarkedet; saa tror jeg, Danmarks Økonomi vilde være meget slet stillet. Jeg tror ikke, at Danmarks Økonomi vilde paavirke Verdensprisiniveauet, saaledes at det fulgte efter, og saa kunde vi komme til at staa isoleret med en Prisstigning her i Danmark, medens andre Lande ikke havde det. Vor Handelspolitik vilde da blive endnu vanskeligere, end den er i Øjeblikket.

Altsaa, der er mange Mennesker, der ønsker en Prisstigning, og jeg hører til dem, der mener, at det vilde være nyttigt, om den kom, ogsaa for vor Økonomi. Men jeg advarer mod at forsøge at skabe en dansk Prisstigning ved at sænke Kronens Værdi overfor Udlandet.

Jeg har tidligere paavist, hvilke Farer der kunde være ved denne Linie, og jeg tror, at disse Farer er af en saadan Art, at der er al Grund til at være meget forsigtig. Jeg omtalte saaledes Belgiens og Hollands Forhold med Hensyn til dette Spørgsmaal, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde

dertil, at jeg dog ikke kunde føre noget matematisk Bevis for, at disse Lande af den Grund, at vor Krone var gaaet ned i Værdi, havde indført nye Toldforanstaltninger. Nej, paa saadanne Omraader lader der sig overhovedet ikke føre matematisk Bevis, det har jeg heller aldrig tænkt mig. Men det forekommer mig dog, at enhver, der tænker dette Problem igennem, maa kunne se, at der er en overordentlig nøje Forbindelse mellem disse to Ting.

Hvis det ærede Medlem vil forestille sig, hvorledes en normal Belgier ser paa disse Forhold, maa han først gaa ud fra, at denne Belgier ser, at der pludselig vælter en Mængde nye danske Varer ind paa det belgiske Marked. Nu er der jo ikke noget, der kan ske, uden at der er en Forudsætning derfor, og Forudsætningen her er den, at disse Varer kan sælges til en langt billigere Pris end tidligere. Hvad er Forudsætningen for, at de kan sælges til en billigere Pris? Ja, det er, at den danske Krone er gaaet ned i Værdi, ellers kunde Prisen jo ikke gaa ned.

Betingelsen for, at vort Marked i Belgien har kunnet stige saa stærkt i den senere Tid, er naturligvis, at vi har kunnet sælge til saa lave Priser i belgisk Valuta; og saa er det jo forstaaeligt, at de belgiske Landmænd siger: Det er dog en Konkurrence af den anden Verden — og saa løber de til Rigsdag og Regering, det forstaaer vi jo godt, og siger: Det maa vi have Hjælp imod — og saa kommer disse Foranstaltninger frem.

Jeg tror, at Forbindelsen er ret nær, om end det ikke matematisk kan bevises, at det er gaaet saadan til. Men jeg kan tilføje, at jeg har talt med adskillige Folk fra Belgien, som har erklæret, at det var dog fantastisk lave Priser, der var paa Landbrugsprodukter fra Danmark, det kunde de ikke forstaa, de kunde ikke tænke sig Muligheden af, at det var rentabelt, og deres Synspunkt var i Virkeligheden, at det var en Slags Dumping. Det var nu ikke Dumping i almindelig Forstand, men det er, hvad vi har kaldt Valutadumping, naar Varerne kom til os fra Lande med lav Valuta.

Det ærede Medlem mente ikke, at jeg i mine Udtalelser kunde støtte mig paa en samlet Overbevisning hos det socialdemokratiske og det radikale Parti med Hensyn til mine Advarsler mod kunstig Inflation gennem Nedsættelse af den danske Kronens Værdi. Det ved jeg ikke om jeg kan, heller ikke der er det nemt at føre et matematisk Bevis; men jeg vil i alt Fald sige, at Regeringen er ganske enig med Hensyn til dette Spørgs-